

jo Folk, som have meget taagede og meget uklare Begreber om, hvad det egentlig er, de gaa ind til — i overordentlig mange Tilfælde komme de haardt til at fortryde det — og jeg tror slet ikke, der hos dem er saadan nogen virkelig klar Erkendelse af, hvad de gaa ind til, saa at virkelig dette Spørgsmaal, at de muligvis, naar de komme til Kjøbenhavn eller en anden større By, kunne være saa heldige at blive Medlemmer af en Forening, som igen kunde være saa heldig at faa Del i Statslaanet, i nogen som helst Maade skulde paavirke deres Bestemmelse om, hvorvidt det var bedst at blive paa Landet eller at drage til Byen. Dertil kommer, at Udsigterne til at faa en af disse Begunstigelser ere jo for den enkelte saa overmaade smaa, saa det nærmest for en saadan Mand, der boede ude paa Landet, kunde regnes for et rent Lotterispil, hvis han vilde rejse til Kjøbenhavn i Haab om at komme med i en saadan Forening og derigennem i Tidens Løb faa sin egen Bolig. Det bliver, med hvor blide Øjne man end ser paa den foreliggende Sag, dog altid kun et aldeles forsvindende Procenttal af Smaakaarsfolk, som kan naa at komme med i disse Foreninger og naa at faa deres egen Bolig, saa det maatte have været en ganske ualmindelig letsindig og ualmindelig taaget og uklar Mand, som vilde bryde op fra Landsbyen, naar han ikke ellers vilde gøre det, blot for at faa Udsigten til at komme ind i en saadan Forening, naar han kom til Kjøbenhavn eller en anden stor By. Det er derfor en Betragtning, man vistnok kan se bort fra, men det er af den Slags Betragtninger, som man hører, og det ikke sjældent, ude omkring paa Valgmøderne, og som man tror vil gøre stor agrarisk Virkning. Jeg tror det nu ikke. Jeg tror, at Vælgerne ude paa Landet ere i sig selv saa fornuf-tige og oplyste — at de ere det, viser bedst den Forsamling, som sidder her, og som de have sendt ind — at de ikke ville bryde sig det allermindste om den Slags agitatoriske Betragtninger.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) begyndte med at beklage sig over, at dette Lovforslag har ligget saa længe i Finansudvalget. Det undrede mig meget at høre denne Beklagelse fra det ærede Medlem, thi det ærede Medlem ved jo, at naar Lovforslaget har ligget længe i Finansudvalget, er det hans egen Skyld og ingen andens. Det ærede Medlem siger, at han og hans Parti kan slutte sig til det foreliggende

Lovforslag, da de have indbragt det oprindelige Lovforslag i 1898, og dette kun er en Gentagelse af, hvad der forelaa for 2 Aar siden. Dette er ikke aldeles korrekt. Det er rigtigt, at det socialdemokratiske Parti i Samlingen 1897—98 indbragte det Lovforslag, hvoraf den nugældende Lov af 1898 udviklede sig, men det, der nu foreligger, er aldeles ikke en Gentagelse af, hvad der forelaa for 2 Aar siden. Thi Sagen er den, at de Herrer fremsatte for 2 Aar siden et Lovforslag, som, hvis det var blevet taget i den Skikkelse, hvori det var forelagt, vilde have medført, at de 2 Millioner, som findes i den nugældende Lovs § 2, vilde i alt Fald i alt væsentligt have staaet fuldstændig uantastede og urørte den Dag i Dag, intet Menneske vilde have benyttet Loven. De havde givet deres Lovforslag ordret samme Affattelse, som Landstinget havde givet den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1887, og som havde gjort, at Loven af 1887 kun i meget ringe Grad blev benyttet. Da Sagen kom i Finansudvalget, saa vi andre jo straks, at det duede ikke noget, og saa stillede vi et Ændringsforslag. (Afbrydelse af K. M. Klausen). Nej, det var ikke det ærede Medlem, for det var netop mig, det kom fra, det husker jeg meget godt. Vi stillede altsaa et Ændringsforslag saaledes, at § 2 i Loven blev saaledes som den nu er, og saa blev der Fart i Sagen. Saa dannede der sig den ene Forening efter den anden, og det er det, der har gjort, at vi nu staa her og have stillet et nyt Forslag. Det er altsaa slet ikke nogen Gentagelse af, hvad det socialdemokratiske Parti foreslog for 2 Aar siden, det kan maaske siges, at dette Forslag bygger paa den samme Tanke, som har foresvævet de Herrer for 2 Aar siden, men som de ikke havde formaaet at give den rette Form.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds beklagede ligeledes, at det Lovforslag, som han og hans Meningsfæller havde fremført her i Tinget, ikke var blevet fremmet. Angaaende dette Lovforslag skal jeg ikke udtale mig vidtløftig i Dag, jeg havde jo Lejlighed til at udtale mig derom allerede ved første Behandling. Jeg skal kun sige det, at naar Flertallet i Udvalget ikke har fremmet det Lovforslag, er det ikke, fordi vi, som det ærede Medlem udtrykte sig, have næret Skræk for, at Kommunerne skulde gribe for meget ind, men fordi vi nære Skræk for, at Staten skal gribe for meget ind i Kommunen, fordi vi ønske at opretholde Kommunernes Ret til, uhindrede af Statens